

Olipa kerran yksi harmaa kissa nimeltä Mauku. Ja se rakasti tonnikalaa ja Matin, tämän omistajan huonekalujen raapimista, mutta muuten kaiken kaikkiaan Mauku oli erittäin rakastettava eläin. Eräänä päivänä kissa oli kuitenkin kadonnut Matin asunnosta ja mikä oli erittäin askarruttavaa, sillä hän asui kerrostalon seitsemännessä kerroksessa... Ensimmäiseksi kissan katoaminen ilmoitti itsestään aamulla, ääriään myöten kissanruokaa täynnä oleva kissanruokakippo. Ja mikä hälyttävämpää se ei istunutkaan lempipaikallaan Matin sinisen nahkasohvan kulmassa. Matti alkoi pikkuhiljaa huolestua eläinystävänsä puolesta. Hän tutki kaikki asuntonsa nurkat, hän katsoi sängyn alle, kaappeihin ja jopa pesukoneeseen, mutta kissaa ei ollut missään - kun Matti ahdistuneena oli lähtemässä töihin, järkyttävä näky iski häneen, hän oli kai jollain tavalla unohtanut asunnon oven vähän raolleen, josta kissa oli kai yön aikana livahtanut ulos. Mutta minne se olisi voinut mennä? Matti harkitsi jättävänsä ovensa raolleen siltä varalta että pieni karkulainen palaisi omistajansa luo. Mutta tajusi olevansa myöhässä työstään. Matti oli reipas mies ja myös koska hän päätteli että kissa olisi vielä mahdollisesti portaikossa, hän päätti käyttää portaita. Kolmannessa kerroksessa hänen nenäänsä kulkeutui tonnikalamakaronilaatikon houkutteleva tuoksu. Hän huomasi sen tulevan äskettäin taloyhtiöön muuttaneen Virtasen asunnosta. Uteliaana ja toiveikkaana hän koputti tämän ovelle. Oven avasi kaunis, nuori nainen, joka oli noin Matin ikäinen "ai moi! onkohan tuo kissa sinun?" nainen kysyi hymyillen, "olen muuten Hanna". Esittäytyttyään Matti sai kuulla kissansa harharekkestä. Mauku oli eilen illalla tullut raapimaan Hannan etuovea nälkäisen oloisena joten Hanna oli päättänyt säilyttää kissaa huomiseen niin että voisi viedä tämän löytöeläinhoitolaan... "No kun kerran olet siinä niin haluaisitko jäädä juomaan aamukahvit kanssani?" ...